

(המשך מעמוד 4)

שני גופים ציוניים אלה היה זה צעד גדול לקראת ההכרה בישראל הציונית.

נימר חמאד היה כה בטוח בהצלחת היוזמה, שכניס ברומא מסיבת עיתונאים והודיע עליה, על דעת ערפאת.

ואז התברר כי ערפאת הומועה. מישהו היטעה את ג'וזבאנוני, את נימר חמאד וזכרפאת את ערפאת עצמו.

ברגע שכל היוזמות האלה הביטו שילו ההזמנות היו צריכות להימסר ליעדן, התברר לפתע כי איש במערך לא היה מוכן לבוא לדושיה כלשהו עם הפלסטינים.

בנאום היסטורי לפני קהל אורדי בגין בקריית-שמוןה (ראה עמודים 10-11) צעק שימוען פרס שאיש ממיפלגת-העבודה לא יורשה לגנוע לשגישה עם אנשי אש"ף. מול פני הפרזופים המעוותים של בני הקרייה המוסתים, שונאי המערך מבטן ומליחה, היה ברור לפרס כי יוזמת-שלום כזאת תעלה לו בקולות.

הצטרף אליו יצחק רבין, שנימוקו היה שונה. רבין רואה את עצמו כנושא-הכלים העיקרי של הנימוקים במדינה. הידברות שיהיה בין ישראל ואש"ף הוגדרה על-ידי כהנבלה ביוזמת-השלום של מנשה רגן. חזק מזה, אמר, על הניש לא לברר אם לא על הקמת מדינה פלסטינית? ולכן מתנגדת מיפלגת-העבודה.

אנשי הימין במיפלגה, כראש וראשונה יצחק רבין עצמו, איימו לתכוע את ג'וזבאנוני מן המיפלגה של כל חבר שישתתף בהידברות עם אש"ף. רמוזוה השמיץ חיים ברלב.

מול מיתקפה זו נפוצו היונים של המערך כעלים נדיפים ברוח. לפתע לא נמצא איש שהסכים אפס להשתתף בפגישה. כמה מהודרים בריס הודיעו כי לא ישתתפו במיפגש, כול עוד לא הביע אש"ף נכונות להכיר בישראל — תוך התעלמות מעשרות ההצהרות ברוח זה. וגם מעקרונות-היסוד של המיפגש עצמו. הכוללים הכרה מפורשת בישראל, ושאיף הסכים להם. הגדיל לעשות יוסי שריד. הוא הודיע שייפגש אך ורק עם יאסר ערפאת עצמו. וגם זה רק אם יתחייב ערפאת מראש להכיר בישראל. ראל, בסיגנון של עליונות שאל מה הטעם בפגישה עם אנשים, מדרג השני השלישי, שהצהירו תיכם, עלולות להיות מוכחשות למחרת היום.

איש אש"ף יכול היה לטעון כי שריד עצמו הוא בקושי, מדרג השני והשלישי במיפלגה, שהיא באופוזיציה, וכי הצהרותיו הוכחו לא פעם על-ידי מיפלגתו. זה קרה גם הפעם: פרס לעג לשריד בגלוי, ואמר ששריד אינו מעז לקרוא לכינוס מרכז המיפגש לדין בעניין זה, כי שם יישאר במיעוט של איש אחד).

ערב המילחמה קיים שריד ביפאריס מסיבת-עיתונאים פומבית, ובה קרא לר"ר עיצאם סרטאוי להיפגש עימו בפומבי. כאשר קיבל סרטאוי הומנה לו, הודיע שריד כי אינו מוכן לכך.

הבעייה של שריד היתה גם בעיית כל שאר היונים במיפלגה. אך אלה שחקו, לפחות הם הועמדו לפני הברירה הפשוטה להתר על כל פעולה ממשית למען שלום ישראל-פלסטיני, או להסתמך המיפלגה. איש מהם לא היה מוכן להקריב את מקומו במיפלגה למען הרעיון. המושב בכנסת גר-אה להם חשוב יותר מאשר המושב בוועידת הידברות ישראלית-פלסטינית. העושהיה להיות היסטורית.

התוצאה: התרגיז כולו הפך, כריעבה, תרגיז של הונאה — כשמיפלגת-העבודה דה היא הצד המרומה, ואש"ף הצד המרומה. התוצאה לגבי עתיד ההידברות בין שני העמים עקובה להיות שילדית ביותר.

בינתיים נדחתה ועידת-רומא רשמית, כאמתלה שכדאי לקיימה רק אחרי כינוס מושב המועצה הרקאומית הפלסטיני שיערך בעוד כחודש בגלגרי או בתוניס. היה זה תירוץ דחוק, שרי המטרה העיקרית של ועידה כזאת היתה צריכה להיות הפוכה: לספק תחומות לנוחות-השלום באש"ף, כדי להשיג במושב המועצה החלטה חדימשמית עית בזכות ההכרה ההדדית בין ישראל ואש"ף.

העיתונות בישראל מנגה, פרי שנים, שלא היה מושג על הימין מתרחש מאחרי הקלעים, גיבנו טעויות, בלטה תבה של אהוד יערי, שלא ידע על מה הוא מדבר, ושכך ביחד עובדות ובריס מצוצים מאצבעו של מישהו, שהזין אותו במידע כוזב. בין הי שאר סיפר יערי כאילו הגיעו ראשי אש"ף למסקנה שאין טעם במגעים עם "שמאלנים" ישראלים, עימם מתקיימים המגעים זה שנים, ושחלשיו לבוא במגע עם מיפגש-העבודה בלבד. אף מקד ב-אש"ף לא אמר זאת. בכל המגעים השתתפו אנשי מיפלגת-העבודה לצד אנשי המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני, שמילאו תפקיד חשוב בבניין לקרב את יוניהמערך לעניין.

אהוד יערי, המתאים את עצמו במהירות למי שעשוי להיות שילטון הבא בישראל, הגדיל לעשות כאשר הזמין את וילי גפני, אחד מספילי ניו אוטלוק שאינו פוליטיקאי, לראיון בתוכנית-החדון. בראיון זה הצליח יערי לצור את הרושם השיקרי, כאילו אש"ף הוא שחיבל במיפגש בפירניצה — תוך העלמת האמת הפשוטה מיפלגת-העבודה כפתה על היונים הלכודים שלה למעול באמון אש"ף יערי גם העלים את העובדה שאש"ף הסכים לגוסח הישראלי של עקרונות-היסוד, הכוללים את הכרה בישראל, גנולי מצידו לא רצה, כמוכן, לשרוף את הגשרים שלו עם המערך על-ידי אמירת היאמת.

התוצאה: מלאכת-מחשבת של סירוף.

מלכודת

המערך

הניסיון להידברות עם מיפלגת-העבודה הוא חלק מן האסטרטגיה הכללית של אש"ף, שיש לה שלושה ראשים:

● התקרבות לאמריקאים, כדי להשיג הכרה אמריקאית באירגון תמורת הכרה של אש"ף בהחלטה 242 ובחוקיות הקיום של ישראל.

● התקרבות לכוותיה-השלום בישראל, כדי לעזור להקמת ממשלה ישראלית אשר עימה ניתן יהיה להידבר על פיתרון הבעייה הפלסטינית בדרכי-שלום.

● התקרבות לירדן, כדי לשתף את המלך חוסיין בתהליך-השלום, בשיתוף-פעולה הדוק עם אש"ף. המלך חסן ממארוק — אותו חסן שבתור יורש-העצר ישב בראש ועידת-פירנצה הראשונה — פועל בכל התהליכים האלה. כראש מיפגש לחד מטעם הפיסגה הערבית התראה עם רונלד רגן והציע לשלב את תוכנית-רגן בתחלשות-השלום של ועידת-פאס. הוא מתעניין בכוחות-השלום בישראל ומטפח את ההתקרבות בין ערפאת וחוסיין.

התנהגות מיפלגת-העבודה וגרוריה הוציאה אותן מכל חשבון פוליטי, בטווח הנראה-לעין. אמנם, היוזמה לכנס ועידה בפירנצה לא מתה לגמרי, ויוזמה עדיין מקוים

● גם הודעתו של אורי אבנרי בדריו סולפה, וקיבלה משמעות כזו. זאת, אבנרי אמר כי העניין היה תרגיל של יחסי-ציבור מטעם המיפגש. בשידור התקבל הרושם כאילו אמר אבנרי שזהו תרגיל של יחסי-ציבור מטעם אש"ף.

געים עם אש"ף, אך חשוב להם יותר בשלב זה לשמור על הקונסנוס הרחב ביותר, המאפשר לזרמי השונים לפעול בתנועה.

בתוך אש"ף עצמו תגבש פרשה זו, מן הסתם, את ההבנה כי כל הידברות ישראלית-פלסטינית יכור לה לכלול בשלב זה רק את כוחות-השלום האמיתיים משני הצדדים. המכירים בזכות-הקיום של ישראל ובזכות הפלסטינים למדינה משלהם. מגעים כאלה מתנהלים מזה שנים. בראש הצד הפלסטיני עומד עיצאם סרטאוי. הפועל בתיאום הדוק עם ערפאת ועמיתיו. ובראש הצד הישראלי חברי המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני.

הנסיגה לעשות קפדנרדיה, הוביל לפרשה מבישה זו, שבה נפלדו אנשים בעלי רצון טוב משני הצדדים במלכודת, שטמנו להם ראשי המערך. התוצאה העיקרית של הפרשה היא חיזוק ידיהם של הכוחות הקיצוניים באש"ף והחלשת כוחות-השלום בו. דווקא לקראת המושב המכריע של המועצה הלאומית היפלסטינית, כמו תמיד, חזית הסירוב הישראלית, הפעם בהנהגת המערך, משתפת פעולה עם חזית הסירוב הפלסטינית.

במדינה

הצנזורה

שערוריה מתוכננת

בסוף השבוע איבד עודד

קוטלר את מקטסי המיפגש

שרחשו לו בתחילת השבוע.

החלטת המועצה לביקורת סרטים ומחזות, שאישרה את הצגת הפטריוט אחרי תיקונים מסויימים, הביאה לתגובה נועזת כלפי עודד קוטלר. עתה איש כבר לא התייחס אליו ברצינות. בתוך שבוע הוכיח קוטלר כיצד ניתן לנצל (ראה יומן איש) באופן ציני את הציבור ואת הצנזורה, כדי להציל קאברט גרוע מכישלון קופתי.

ההתחלה היתה יוצאת דופן. הצגה זורה, בהחלטה נדירה, פסלה מחזה שלם. תיאטרון נווה צדק הודיע שיהוא יעלה את המחזה, שכתב חנוך לוויין וביים קוטלר, למרות האיסור.

ביום השני שעבר התנהלו שיחות סלפון רבות בין התיאטרון והכניסתו. קוטלר עשה מאמצים רבים להביא לבכורה, שלא אושרה, חבי

קצין מיטרה הוזמן את קוטלר ואת טרין לחקירה. הוא לא ניסה למנוע את העלאת הצגה.

כמעט כל הצופים הסכימו שהמחזה הוא כישלון של חנוך לוויין, מחזאי מוכשר, אך תירצו את הישגיו באולם כהודות עם עקרון חופש הביטוי התיאטרלי וביטול הצנזורה.

ראשי התיאטרונים בארץ התאריגו. הוחלט לקיים עצרת-חירום בתיאטרון הקאמרי. בכנסת עברה בקריאה ראשונה הצעת חוק של נועת שינוי שקראת לביטול הצנזורה. ארבעה ח"כים מהקואליציה תמכו בחוק. היתה תחושה שבמאבק לביטול הצנזורה תנצח דעת-הקהל הנאורה.

התרמית. ואו, בצהרי יום שישי, בתיאטרון הקאמרי, התגלתה התרמית.

בתום חלק הנאומים, עלה קוטלר לשאת את דברו. הוא פתח בווידיאו אישי על הרגשתו הנוראה כמפר חוק, ואחר-כך קרא מהכתב החלטה של תיאטרון נווה צדק, ההודעה

לסגור את המסך

כללה החלטה על הפסקת ההצגות, עד שהצנזורה תקיים דיון מחודש על נוסח מתוקן של המחזה. כל זאת על-יפי הצעת היועץ המישפטי לממשלה.

דבריו של קוטלר זיכו אותו ריאת בוז של ידידו לשעבר, בן-ציון מוניץ, מרצה בחוג לתיאטרון ב-אוניברסיטת תל-אביב. הקהל, ש-האמין לתומי שתיאטרון נווה צדק המסובסד על-ידי גורמים שונים, הוא חוד החנית במאבק נגד הצנזורה, הבינ שרומה.

לקראת סוף השבוע התברר שהמחזה שהוצג פעמיים בנווה-צדק, היה שונה באופן מכריע מהמחזה שהוגש לאישור הצנזורה. המחזה, כפי שהועלה על הבימה אושר על-ידי המועצה, להוציא שני קטעים קטנים.

בשלב זה הוברר שהתיאטרון הי תל-אביבי משך באפם את הישרי-אלים המתנגדים בכל ליבם לצנזורה על מכויותיו.

קוטלר יצא מהמישחק, אך המי-אבק ימשך, גם אם בלעדי.

געים עם אש"ף, אך חשוב להם יותר בשלב זה לשמור על הקונסנוס הרחב ביותר, המאפשר לזרמי השונים לפעול בתנועה.

בתוך אש"ף עצמו תגבש פרשה זו, מן הסתם, את ההבנה כי כל הידברות ישראלית-פלסטינית יכור לה לכלול בשלב זה רק את כוחות-השלום האמיתיים משני הצדדים. המכירים בזכות-הקיום של ישראל ובזכות הפלסטינים למדינה משלהם. מגעים כאלה מתנהלים מזה שנים. בראש הצד הפלסטיני עומד עיצאם סרטאוי. הפועל בתיאום הדוק עם ערפאת ועמיתיו. ובראש הצד הישראלי חברי המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני.

הנסיגה לעשות קפדנרדיה, הוביל לפרשה מבישה זו, שבה נפלדו אנשים בעלי רצון טוב משני הצדדים במלכודת, שטמנו להם ראשי המערך. התוצאה העיקרית של הפרשה היא חיזוק ידיהם של הכוחות הקיצוניים באש"ף והחלשת כוחות-השלום בו. דווקא לקראת המושב המכריע של המועצה הלאומית היפלסטינית, כמו תמיד, חזית הסירוב הישראלית, הפעם בהנהגת המערך, משתפת פעולה עם חזית הסירוב הפלסטינית.

התוצאה העיקרית של הפרשה היא חיזוק ידיהם של הכוחות הקיצוניים באש"ף והחלשת כוחות-השלום בו. דווקא לקראת המושב המכריע של המועצה הלאומית היפלסטינית, כמו תמיד, חזית הסירוב הישראלית, הפעם בהנהגת המערך, משתפת פעולה עם חזית הסירוב הפלסטינית.

התוצאה העיקרית של הפרשה היא חיזוק ידיהם של הכוחות הקיצוניים באש"ף והחלשת כוחות-השלום בו. דווקא לקראת המושב המכריע של המועצה הלאומית היפלסטינית, כמו תמיד, חזית הסירוב הישראלית, הפעם בהנהגת המערך, משתפת פעולה עם חזית הסירוב הפלסטינית.

התוצאה העיקרית של הפרשה היא חיזוק ידיהם של הכוחות הקיצוניים באש"ף והחלשת כוחות-השלום בו. דווקא לקראת המושב המכריע של המועצה הלאומית היפלסטינית, כמו תמיד, חזית הסירוב הישראלית, הפעם בהנהגת המערך, משתפת פעולה עם חזית הסירוב הפלסטינית.

התוצאה העיקרית של הפרשה היא חיזוק ידיהם של הכוחות הקיצוניים באש"ף והחלשת כוחות-השלום בו. דווקא לקראת המושב המכריע של המועצה הלאומית היפלסטינית, כמו תמיד, חזית הסירוב הישראלית, הפעם בהנהגת המערך, משתפת פעולה עם חזית הסירוב הפלסטינית.

התוצאה העיקרית של הפרשה היא חיזוק ידיהם של הכוחות הקיצוניים באש"ף והחלשת כוחות-השלום בו. דווקא לקראת המושב המכריע של המועצה הלאומית היפלסטינית, כמו תמיד, חזית הסירוב הישראלית, הפעם בהנהגת המערך, משתפת פעולה עם חזית הסירוב הפלסטינית.